

KTORYKOLIK (4) *pron*

W pisowni rozłącznej (2), łącznej [w tym: z wstawioną partykułą „-by” (1)] (2).

Pierwsze o prawdopodobnie pochylone (tak w ktory), drugie o prawdopodobnie jasne (tak w -kolwiek).

sg m G któr(e)gokolik (1). ◇ L któr(e)mkolik (1). ◇ pl A subst któr(e)kolik (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Zaimek przymiotny nieokreślony uogólniający: jakiś, obojętne jaki, jakikolwiek (2) : iessly by się która strona albo ych potomkowie poswacz dopuszczily do ktorego kolik Sądu Krolewskiego ziemskiego albo Groczkiego [...] mają stacz i odpowiedacz ZapWar 1548 nr 2668, 1548 nr 2668.*

2. *W funkcji zaimka względnego wprowadza w stosunku do rzeczownika określanego ze zdania nadrzędnego w postpozycji podrzędne zdanie przydawkowe (2) : thą vgodą [...] zobopolnye są postanovily y vczynily a to okolo rosdziału ymion swych a roznicz y zassczia ktorekolyk do tego czassu miedzy sobą myely ZapWar 1548 nr 2668, 1548 nr 2668.*

Cf **KTORYKOLE**, **KTORYKOLEJ**, **KTORYKOLI**, **KTORYKOLWIE**, **KTORYKOLWIEK**

KK